

॥ २४ ॥ उपप्लव्यं विराटनगरस्य प्रदेशविशेषं स्कंधावारं सेनानिवेशस्थानं ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ कृष्णाविति भीमोपिकृष्णएवासीदिति गम्यते दृष्टाविति पाठः सुगमः ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥
 सतथाशल्यमामं च्यपुनरायात्स्वकंपुरं ॥ शल्योजगाम कौतेयानाख्यातुं कर्म तस्य तत् ॥ २४ ॥ उपप्लव्यं सगत्वा तु स्कंधावारं प्रविश्य च ॥ पांडवानथ तान् सर्वान्
 शल्यस्तत्र ददर्श ह ॥ २५ ॥ समेत्य च महाबाहुः शल्यः पांडुसुतैस्तदा ॥ पाद्यमर्घ्यं च गां चैव प्रत्यगृह्णाद्यथाविधि ॥ २६ ॥ ततः कुशलपूर्वं हिमद्रराजोऽरिसूदनः ॥
 प्रीत्या परमया युक्तः समाश्लिष्य युधिष्ठिरं ॥ २७ ॥ तथा भीमार्जुनौ कृष्णौ स्वसीयौ च यमावुभौ ॥ आसने चोपविष्टुः शल्यः पार्थमुवाच ह ॥ २८ ॥ कुशलं राज
 शार्दूलकच्चित्ते कुरुनंदन ॥ अरण्यवासादिष्ट्याऽसि विमुक्तो जयतां वर ॥ २९ ॥ सुदुष्करं कृतं राजन्निर्जने वसता त्वया ॥ भ्रातृभिः सह राजेंद्र कृष्णयाचानया स
 ह ॥ ३० ॥ अज्ञातवासं घोरं च वसता दुष्करं कृतं ॥ दुःखमेव कुतः सौख्यं भ्रष्टराज्यस्य भारत ॥ ३१ ॥ दुःखस्यैतस्य महतो धार्तराष्ट्रकृतस्य वै ॥ अवाप्स्यसि सुखं
 राजन् हत्वा शत्रून् परंतप ॥ ३२ ॥ विदितं ते महाराज लोकतंत्रं नराधिप ॥ तस्माद्भो भूतं किंचित्तव तात न विद्यते ॥ ३३ ॥ राजर्षीणां पुराणानां मार्गमन्विच्छ भा
 रत ॥ दाने तपसि सत्ये च भवता तयुधिष्ठिर ॥ ३४ ॥ क्षमा दमश्च सत्यं च अहिंसा च युधिष्ठिर ॥ अद्भुतश्च पुनर्लोकस्त्वयिराजन् प्रतिष्ठितः ॥ ३५ ॥ मृदुर्वदान्यो ब्रह्म
 ण्यो दाता धर्मपरायणः ॥ धर्मास्ते विदिताराजन् बहवो लोकसाक्षिकाः ॥ ३६ ॥ सर्वजगदिदं तात विदितं ते परंतप ॥ दिष्ट्या कृच्छ्रमिदं राजन् पारितं भरतर्षभ ॥
 ॥ ३७ ॥ दिष्ट्या पश्यामिराजेंद्र धर्मात्मानं सहानुगं ॥ निस्तीर्णं दुष्करं राजंस्त्वांधर्मनिचयं प्रभो ॥ ३८ ॥ वैशंपायन उवाच ततोऽस्या कथय द्राजा दुर्योधन
 समागमं ॥ तच्च शुश्रूषितं सर्वं वरदानं च भारत ॥ ३९ ॥ युधिष्ठिर उवाच सुकृतं ते कृतं राजन् प्रहृष्टेनांतरात्मना ॥ दुर्योधनस्य यद्दीरत्वया वाचा प्रतिश्रुतं ॥
 ॥ ४० ॥ एकं त्विच्छामि भद्रं ते क्रियमाणं महीपते ॥ राजन्न कर्तव्यमपि कर्तुमर्हसि सत्तम ॥ ४१ ॥ मम त्ववेक्षया वीरशृणु विज्ञापयामि ते ॥ भवानिह महाराज वा
 सुदेवसमो युधि ॥ ४२ ॥ कर्णार्जुनाभ्यां संप्राप्ते द्वैरथे राजसत्तम ॥ कर्णस्य भवता कार्यं सारथ्यं नात्र संशयः ॥ ४३ ॥ तत्र पाल्योऽर्जुनो राजन् यदि मत्प्रियमि
 च्छसि ॥ तेजोवधश्च ते कार्यः सौतेरस्मज्जयावहः ॥ ४४ ॥ अकर्तव्यमपि त्येतत् कर्तुमर्हसि मातुल ॥ शल्य उवाच शृणु पांडव भद्रं ते यद्वीषिमहात्मनः ॥
 तेजोवधनिमित्तं मांसूतपुत्रस्य संगमे ॥ ४५ ॥

॥ पारितं निस्तीर्णं ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥
 ॥ ३२ ॥ तंत्रं प्रधाने सिद्धांते इत्यमरः ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ वदान्यः मंजुलवाक् वदान्यो बलुवागपीत्यमरः ॥ ३६ ॥